

разказватъ си за чумавата година. Младите жени вжрватъ двѣ-по-двѣ и разговарятъ са весело; а бабичките са запиратъ часъ-по-часъ и предумватъ свѣтътъ. Така, напримѣръ, бабичките разказватъ, че Пенчо Туртата е човѣкъ безъ честъ и безъ жалость, — пие като копачъ; а жената му носи покъсанъ контошъ. А Пенчовица, т. е. жената на бая Пенча, продала въ пондѣльникъ на пазарьтъ петдесетъ аршина сукно, а не е можала да си ушие контошъ! А Иванъ Будакевъ купува по една литра мѣсо, и, за да го не измъкне изъ ржцете му нѣкое куче, съкога носи въ ржката си една дебѣла тояга; а Цоковица, жената на Цока Мангърчето, изткала такива тѣсни и рѣдки мѣсале, съ които не е възможно и котката да са отрие. И много още разказватъ кумите между себѣ си; но говорятъ си вече тайно, говорятъ си на ухо. . . .